

I. ROZPRÁVKY Z KANCELÁRIE DETEKTÍVA ZUBÍKA

AKO SA TO VLASTNE VŠETKO ZAČALO?

Zub Dentík býval v ústach malého dievčatka. No nebývalo sa mu dobre, lebo dievčatko si zuby len zriedkakedy umývalo. Jedného dňa, keď si zase zuby nevyčistilo, začal zub Dentík rozmýšľať:

- Takto to ďalej nepôjde.

Veľmi sa bál, lebo videl, ako sa naň chystajú zaútočiť zlé kyslé bacily, ktoré majú veľmi radi sladkosti na ňom nalepené. Pritom by ho úplne zničili.

- Musím utiecť, ak chcem ostať zdravý!

Celý deň rozmýšľal o tom, ako utečie. Napokon sa rozhodol, že to urobí v noci, keď dievčatko bude spať. Ako povedal, tak aj urobil. Najprv sa rozkýval, potom vyskočil na jazyk a z jazyka von z úst.

Ide si Dentík pomaly po ceste a stretne čokoládu. Mala na sebe krásny obal, vyzerala veľmi lákavo. Prihovorila sa mu:

- Zjedz ma Dentík, som sladučka.

Čokoláda bola taká chutná a voňavá, až Dentíkovi slinky tiekli a oči mu išli z jamôk vyskočiť, ale ihneď si spomenul na dievčatko.

- Prosím ťa, čokoláda, sľúb mi, že nebudem chorý, ak ťa zjem.

- Sľubujem, nebudeš, ak sa ihneď umyješ, - odvetila čokoláda.

Dentík dobrú čokoládu zjedol. Bola veľmi chutná. Mliečna s orieškami a hrozienkami. No neumyl sa. O krátku chvíľu ho začalo všetko bolieť. Veru tak. Ochorel, lebo sa neumyl a kyslé bacily zase mali na ňom hostinu. Olizovali, hrýzli ho a robili doň diery. Bol sladký, celý od čokolády a to im veľmi chutilo. Bedákal, smutný a slabý šiel ďalej. No mal šťastie. Na ceste stála tabuľka so smerovkou:

- Straty zdravia - detektívna kancelária, detektív Zubík - 100 m.

Oslabený prešiel tých 100 metrov a zaklopal na dvere malebného domčka. Otvoril mu detektív s veľkou lupou.

- Dobrý deň. Ja som mliečny zub a volám sa Dentík. Som strašne slabý a ledva sa vlečiem. Nevie, čo sa mi stalo. Najedol som sa a veľmi som oslabil. Bojím sa, že sa celý rozpadnem na márne kúsky. Prosím vás, môžete mi pomôcť?

Múdry detektív sa na Dentíka bližšie pozrel a povedal:

- Dobrý deň, ja som detektív a volám sa Zubík. Musím vás najprv podrobne preskúmať.

Detektív Zubík vytiahol lupu a zblízka si Dentíka poobzeral. Obzerá ho, obzerá z každej strany a zrazu vykrične.

- Panebože, veď vy ste len špinavý!!! To, čo sa na vás hemží, sú kyslé bacily, ktoré tu majú hostinu. Nejedli ste náhodou čokoládu a nezabudli ste sa umyť?

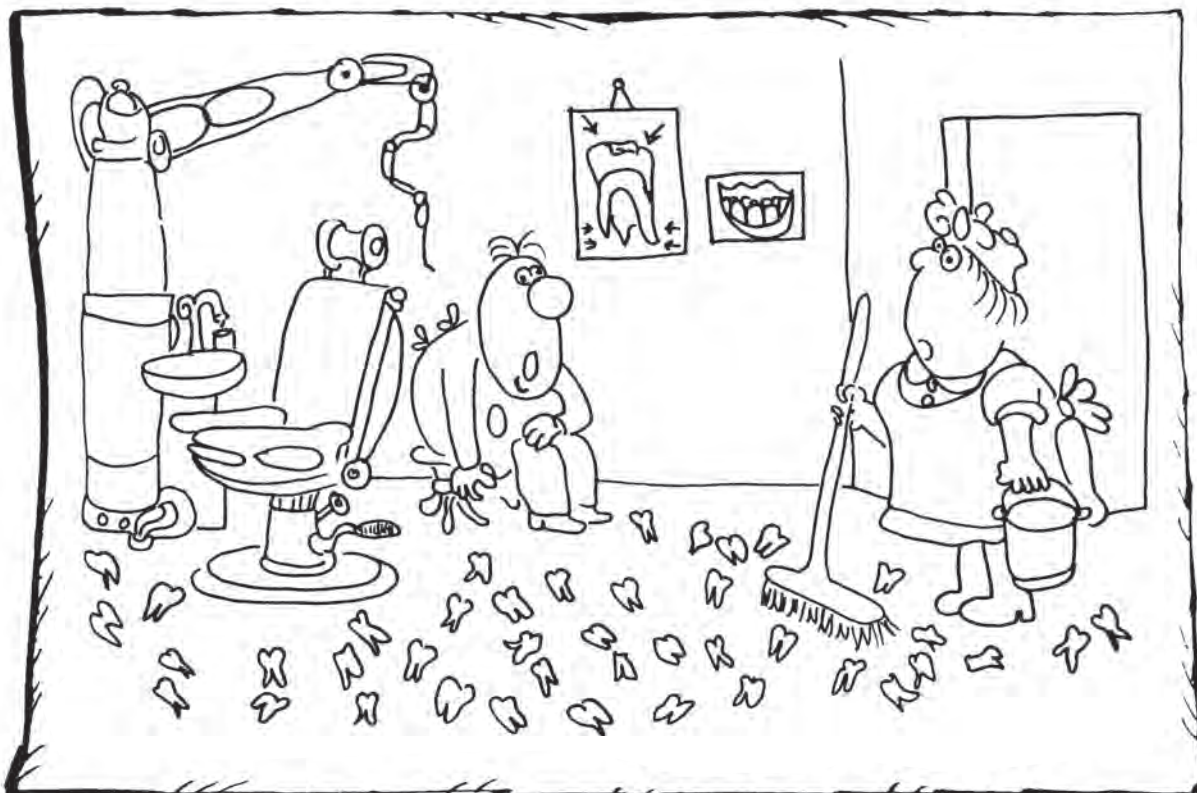
Dentík sa veľmi začervenal. Bolo to presne tak. Namaškrtil sa, a neumyl sa.

- Ale prečo sa musím stále po maškrtách umývať? - opýtal sa zvedavo.

Pán detektív Zubík povedal, že najprv sa Dentík musí umyť, aby sa zbavil kyslých bacilov. Poriadne ho ešte raz vyšetrí, či je celý. Potom si to vysvetlia. Vytiahol novú zubnú kefku a Dentíka poriadne vyčistil. Natrel ho ešte fluoridovým gélom, aby zosilnel. Dentík sa cítil, akoby sa práve narodil. Taký bol opäť silný. Poďakoval sa detektívovi Zubíkovi a pekne ho poprosil, aby mu vysvetlil, prečo sa musí po tých fajnových sladkostiach umývať.

- Viete, to je tak. Zub je ako strom. Má svoju korunku a koreň. Koreň je uložený v kosti a tá je obklopená ďasnami. Strom má svoju korunu a koreň. Koreň je schovaný v zemi a tá je pokrytá trávou. Keď fúka vietor, prach sadá na lístie. V prachu žijú rôzne chrobáky, ktoré listy obhrádzajú, ocikávajú a olamujú. Lístie tak chradne, nemôže poriadne dýchať, hynie. Keď príde čistý dážď, listy sa omyjú a sú ako znovuzrodené. Tie listy, ktoré neboli umyté dlho, zničia chrobáky úplne.

KTO NÁJDE 10 ODLIŠNOSTÍ ???

Kto nájde ďalších 10 odlišností?